

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 20 sierpnia 2013 roku (...) Spółka z o.o. w Ł. żądała zasądzenia w postępowaniu nakazowym od pozwanej (...) Spółki z o.o. w W. kwoty 84.727,74 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż pozwana nabyła od strony powodowej towary na podstawie umowy z 18 stycznia 2013 r. Termin realizacji zamówień został rozłożony na 3 transze, z których została uiszczona należność z trzeciej transzy, zaś należności z pierwszej i drugiej transzy, na łączną kwotę 112.932 zł netto, nie zostały zapłacone przez pozwaną, pomimo otrzymania przez pozwaną nabytych towarów. Wymieniona kwota należności, po ubruttowaniu, została pomniejszona o zaliczkę w wysokości 45.229,20 zł, wpłaconą przez pozwaną. Ponadto strona powodowa skapitalizowała odsetki za opóźnienie w zapłacie należności głównej przez pozwaną za okres od 30 czerwca 2013 r. do 18 sierpnia 2013 r., doliczając je do sumy żądanej w pozwie. Strona powodowa poza tym podniosła, iż pozwana na piśmie uznała jej roszczenie, co uzasadnia rozpoznanie sprawy w postępowaniu nakazowym (pозew k. 2-3).

W dniu 6 września 2013 roku Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 84.727,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1059 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty od pozwu i kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (nakaz zapłaty k. 31).

W dniu 27 września 2013 r. pozwana złożyła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu. Pozwana podniosła, iż nie uznała roszczenia strony powodowej, albowiem nie wskazała, o jakie zadłużenie chodzi ani nie wskazała kwoty zadłużenia. Ponadto pozwana zakwestionowała spełnienie świadczenia przez powódkę, albowiem strona powodowa nie wykazała dostawy trzeciej transzy zamówionego towaru, do potwierdzenia odbioru której strony uzależniły spełnienie świadczenia. Poza tym, strona pozwana zarzuciła, iż na jednym z protokołów odbioru towaru podpisał się za nabywcę K. M., który nie był – zgodnie z KRS pozwanej – osobą uprawnioną do reprezentacji pozwanej i nie posiadał od niej pełnomocnictwa, a zatem nie mógł dokonać odbioru towaru. Ponadto strona pozwana zarzuciła powódcie nieprawidłowe wykonanie umowy, poprzez niedotrzymanie terminów dostaw zamówionego towaru (zarzuty od nakazu zapłaty k. 37-41).

Postanowieniem z dnia 2 października 2013 roku Sąd oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Postanowieniem z 22 listopada 2013 roku (sygn. akt I ACz 1592/13) Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił zażalenie pozwanej na ww. postanowienie (postanowienie Sądu Okręgowego k. 77, postanowienie Sądu Apelacyjnego k. 101).

W toku postępowania pozwana spółka zmieniła nazwę na (...) Solutions” Spółkę z o.o. w W., zaś powodowa spółka zmieniła nazwę na (...) Spółka z o.o. w Ł..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 stycznia 2013 roku (...) Spółka z o.o. w W. zawarła z (...) Spółką z o.o. w Ł. umowę dostawy. Na podstawie tej umowy spółka (...) zobowiązała się do dostarczenia na rzecz spółki (...) łóżek hotelowych o specyfikacji szczegółowo określonej w umowie. W umowie tej podana została również ilość zamówionych przez (...) łóżek oraz ich cena jednostkowa i łączna cena zamówionej ilości łóżek. Dostawa przedmiotowych łóżek przez „R. K.fort Snu” miała nastąpić w trzech transzach, po ok. 50 kompletów, w terminach do 21 stycznia 2013 r., do 1 lutego 2013 r. i do 25 marca 2013 r. Jako miejsce dostawy strony wskazały „J. 52b (...)-(...) M.”. Na poczet należności sprzedawcy, spółka (...) wpłaciła zaliczkę w wysokości 30% ceny sprzedaży, tj. kwotę 45.229,20 zł netto. W § 3 ust. 2 umowy strony postanowiły, iż „dla potrzeb wzajemnych rozliczeń Stron (...) za datę spełnienia świadczenia przez Dostawcę uważana będzie data podpisania przez przedstawiciela Zamawiającego Protokołu odbioru przy dostawie trzeciej transzy towaru”. W § 6 ust. 2 umowy strony ustaliły natomiast, że „wszelka korespondencja pomiędzy nimi

będzie kierowana wyłącznie na następujące adresy do korespondencji”, po czym ze strony zamawiającego (nabywcy) wskazani zostali K. M. i A. K., wraz ich adresami e-mail (dowód: poświadczona kopia umowy k. 16-17).

W dniu 4 marca 2013 r. oraz w dniu 18 marca 2013 r. powodowa spółka dostarczyła odpowiednio pierwszą i drugą transzę towaru objętego opisaną wyżej umową. Na tę okoliczność sporządzone zostały protokoły odbioru łóżek i materacy dostarczonych przez spółkę (...). Oba protokoły ze strony nabywcy – spółki (...) – podpisane zostały przez K. M. (dowód: poświadczona kopia protokołów odbioru k. 20, zeznania świadka A. P. k. 216).

W dniu 31 maja 2013 r. spółka (...) wystawiła spółce (...) fakturę VAT nr (...), na kwotę 83.274,45 zł brutto, z tytułu sprzedaży wymienionych w niej kompletów łóżek, dostarczonych w pierwszej i drugiej transzy. Termin zapłaty należności określony został jako „30 dni od daty faktury” (dowód: poświadczona kopia faktury k. 18).

W dniu 14 czerwca 2013 r. powódka dostarczyła na rzecz pozwanej trzecią transzę towarów zamówionych zgodnie z przedmiotową umową z 18 stycznia 2013 r., przy czym odbiór nastąpił bezpośrednio przez inwestora – (...) (dowód: poświadczona kopia dokumentów WZ k. 135 i 136, zeznania świadka A. P. k. 216). Za tę transzę dostawy powódka otrzymała zapłatę zgodnie z umową (bezsporne).

Pomimo wezwań do zapłaty pozostałej części ceny, spółka (...) nie dokonała zapłaty (bezsporne).

Pismem datowanym na 30 lipca 2013 r. członkowie zarządu spółki (...) oświadczyli w jej imieniu, że spółka ta „znalazła się przejściowo w trudnej sytuacji finansowej”, w związku z czym nie jest „aktualnie w stanie uregulować całości zadłużenia spółki”. W piśmie tym znalazła się ponadto propozycja ugodowego załatwienia kwestii spłaty należności spółki (...) na rzecz (...) (dowód: poświadczona kopia pisma k. 25).

Spółka (...) zmieniła nazwę na (...) Spółkę z o.o. w W. (dowód: wydruk z KRS k. 113-118).

Spółka (...) zmieniła nazwę na (...) Spółka z o.o. w Ł. (dowód: wydruk z KRS k. 220-226).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powódka udowodniła za pomocą przedstawionych przez nią dowodów z poświadczonych kopii dokumentów (których zgodność z oryginałem nie została zakwestionowana przez pozwaną) oraz zeznań świadka A. P., iż zawarła z pozwaną umowę sprzedaży towarów, które zostały wydane pozwanej zgodnie z umową. Pozwana zaś, jako kupująca, nie zapłaciła ceny sprzedaży za część nabytych towarów, dostarczonych jej w dniu 4 marca 2013 r. i 18 marca 2013 r.

Zarzuty pozwanej, dotyczące braku należytego umocowania ze strony pozwanej osoby dokonującej fizycznego odbioru owych towarów, nie zostały potwierdzone dowodami. W zawartej umowie z 18.01.2013 r. strony wskazały K. M. jako jedną z osób uprawnionych do korespondowania z powódką ze strony pozwanej spółki. Z okoliczności tej wynika domniemanie faktyczne, iż osoba ta dysponowała przynajmniej upoważnieniem od strony pozwanej do dokonywania czynności faktycznych w jej imieniu. W ocenie Sądu, postanowienie umowne mówiące o działaniu „przedstawiciela Zamawiającego” nie dotyczy wyłącznie przedstawiciela ujawnionego w KRS pozwanej spółki, lecz każdej osoby działającej w tym zakresie za wiedzą i zgodą organów pozwanej spółki lub upoważnionych przez nie osób. Odbiór towaru jest czynnością faktyczną, nie zaś czynnością prawną – zatem nie jest tu wymagane formalne upoważnienie do działania w imieniu mocodawcy, w postaci pełnomocnictwa, lecz wystarcza wiedza i zgoda osób uprawnionych do reprezentowania spółki. K. M., jak wynika z treści umowy stron, był osobą działającą za wiedzą i zgodą pozwanej spółki, zaś pozwana nie przedstawiła dowodu przeciwnego, z którego wynikałoby, że owa wiedza lub zgoda nie obejmowała czynności faktycznej w postaci odbioru towaru zgodnie z zawartą umową.

Gdyby zaś uznać, że uzależnienie wymagalności roszczenia powódki zależało nie tylko od faktycznego odebrania towaru od powodowego dostawcy (sprzedawcy), ale także od formalnego potwierdzenia tego faktu przez

przedstawiciela pozwanej rozumianego jako osobę uprawnioną do dokonywania czynności prawnych w imieniu pozwanej spółki, to takie postanowienie umowne należałoby na podstawie art. 58 § 1 i 3 k.c. uznać za nieważne, jako sprzeczne z ustawą. Przytoczony bowiem przepis art. 535 § 1 k.c. uzależnia bowiem obowiązek zapłaty ceny jedynie od przeniesienia na kupującego własności rzeczy i wydania mu rzeczy, nie zaś od dodatkowych okoliczności, jak formalne potwierdzenie odbioru przez reprezentantów kupującego. W ten bowiem sposób nabywca mógłby dowolnie i jednostronnie kształtować powstanie wymagalności swojego zobowiązania z tytułu zapłaty ceny, np. celowo i bez ograniczeń czasowych uchylając się od formalnego potwierdzenia odebrania nabytej rzeczy, pomimo faktycznego nią dysponowania na prawach własności. Wydanie przedmiotu sprzedaży jest zaś – jak wspomniano wcześniej – czynnością faktyczną, nie zaś czynnością prawną; czynność ta nie wymaga zatem jej potwierdzenia oświadczeniem woli przedstawiciela strony kupującej.

Niezasadny jest też zarzut pozwanej, dotyczący nienależytego wykonania umowy przez powódkę, poprzez przekroczenie umówionych terminów dostawy pierwszej i drugiej transzy towarów. Umowa wzajemna, nawet wykonana przez jedną ze stron po terminie, co do zasady skutkuje obowiązkiem spełnienia świadczenia wzajemnego. Jednakże, w takim przypadku, kontrahentowi przysługują roszczenia określone w art. 491 k.c., a zatem roszczenie o wykonanie zobowiązania, roszczenie odszkodowawcze lub uprawnienie do odstąpienia od umowy. Strona pozwana nie wykazała, że do chwili zamknięcia rozprawy skorzystała z któregoś z ww. uprawnień, w sposób skutkujący wygaśnięciem roszczenia powódki o zapłatę ceny sprzedaży, zatem brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutu spełnienia świadczenia wzajemnego po terminie.

Sporem stron nie były zaś objęte okoliczności wskazane w wystawionej przez powódkę fakturze VAT nr (...), tj. ilość oraz ceny jednostkowe rzeczy nabytych przez pozwaną. Pozwana nie kwestionowała też prawidłowości zaliczenia na poczet ceny sprzedaży zaliczki uiszczonej przez nią przy zawarciu umowy.

Zatem roszczenie pozwu zostało udowodnione, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, przy czym w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., przyjmując zasadność ich naliczania przez powódkę od dnia następnego po terminie płatności ceny, oznaczonym na fakturze VAT nr (...). Możliwość zaś skapitalizowania odsetek za opóźnienie i żądanie od nich odsetek od dnia wytoczenia powództwa wynika z art. 482 § 1 k.c.

O kosztach procesu w nakazie zapłaty orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając ich zwrot od strony pozwanej, która przegrała proces.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 496 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie 1 wyroku.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. - Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.) należało zwrócić stronie powodowej nadpłaconą część opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi strony pozwanej